

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: X. X., narozený dne X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2022 č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) ze dne 14. 3. 2022, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 6. 2018, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutí správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) s odůvodněním, že invalidita žalobci vznikla dne 13. 8. 2017, žalobce však nezískal v rozhodném období potřebnou dobu pojištění.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že žalovaná ke svému závěru, že v případě žalobce jde o pokles pracovní schopnosti pouze o 20 %, dospěla výlučně na základě posudku o invaliditě ze dne 8. 12. 2021 vypracovaného v rámci námitkového řízení. Daný lékař přitom žalobce nikdy osobně neviděl, závěry jeho posudku jsou v rozporu s předchozími posudky i zprávami ošetřujících lékařů žalobce, když nezohledňují následné zdravotní problémy, které se u žalobce objevily a objevují po jeho dalších úrazech. Zdůraznil, že posudek byl vyhotovován až v rámci námitkového řízení proti předchozímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 6. 2018, kterým žalobci byla přiznána invalidita prvního stupně, a to opět se zcela zásadními právními vadami.
4. Odkázal na zásadu zákonnosti obsaženou v ust. § 2 odst. 1 správního řádu a zásadu materiální pravdy obsaženou v ust. § 3 správního řádu, uvedl, že v tomto případě je základním zákonným podkladem posudek o zdravotním stavu, správní orgány mají při posuzování invalidního důchodu jasně stanovená pravidla a meze vyplývající z judikatury Nejvyššího správního soudu, nepřísluší jim činit medicínské závěry, ale je nutné, aby se zabývaly posudkem z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti a poté jej hodnotily jako každý jiný důkaz podle zásady volného hodnocení důkazů. Žalovaná porušila § 3 správního řádu, posudek o invaliditě ze dne 8. 12. 2021 nezohlednil další zdravotní potíže plynoucí ze stavu, v jakém se žalobce právě nachází, kdy v návaznosti na další dopravní nehody, kterých byl účastníkem v roce 2017 a 2021, trpí na bolesti X a další poškození, která jej omezují v nástupu do zaměstnání. Uvedl, že trpí značnými migrénami, kdy celé hodiny zvrací a bývá několik dní zcela paralyzován, při těchto potížích i stěží navštěvuje lékaře a pouze v klidovém režimu přijímá medikamenty, které musí mít neustále při sobě, jakmile opouští zázemí domova.
5. Měl za to, že posudek ze dne 8. 12. 2021 je nepřezkoumatelný, posudkový lékař se nezabýval všemi zdravotními problémy, kterými žalobce v době vyhotovení tohoto posudku trpěl, podle žalobce jde o důsledek toho, že u orgánu uplatnil stížnost na posudkového lékaře, který jej ponechal při zásadních potížích bez pomoci, až jej musela transportovat Zdravotnická záchranná služba přímo do ordinace posudkové služby k ošetření, protože na místě zkolaboval. Poukázal na to, že společnost, v níž je zaměstnán, byla podrobena hloubkové kontrole, žalovaná se na zaměstnavateli žalobce snaží uplatnit smyšlené postihy, které nedokáže odůvodnit, takové ataky vůči žalobci probíhají do dnešního dne; v rámci těchto sporů žalobce upozornil, že mu žalovaná upírá odpracovaná léta, kdy hradil sociální pojištění, což prokázal rozdílným součtem odpracovaných let na dokumentu od žalované; po celou dobu sporu žalobce zůstal zcela neoprávněně bez nemocenské dávky, stejně jako původně schváleného invalidního důchodu, jakož i dávek hmotné nouze. Tato situace žalobce přivedla do existenčních potíží, pro druhotnou platební neschopnost byly na žalobce uvaleny exekuce. Uvedl, že

k žádné z těchto skutečností žalovaná nepřihlédla, ačkoliv z logiky věci je patrné, že psychické vypětí v kombinaci s vleklými obtížemi a dalšími nehodami jako čerstvě narozeným dítětem, o které se žalobce není schopen postarat ani na něj finančně přispívat, musí mít pro žalobce fatální následky. K žalobě připojil propouštěcí lékařskou zprávu Vojenského rehabilitačního ústavu Slapy nad Vltavou ze dne 16. 12. 2021 a lékařskou zprávu ze Sítnicového centra Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 25. 2. 2022, navrhl, aby soud nechal zpracovat posudek Posudkovou komisí MPSV.

6. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, vrátil věc žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná odkázala na ust. § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., a uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněného dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (dále jen „DNZS“) je vázána posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. a v rámci řízení o námitkách pak dle ust. § 88 odst. 8 téhož zákona svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou; k náležitostem posudku odkázala na ust. § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) (dále jen „Vyhláška“).
8. Uvedla, že na základě právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2020, č. j. 4 Ad 10/2019 – 91 byla povinna znovu se zabývat otázkou, zda žalobce splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu, zda vůbec a případně kdy u něj došlo ke vzniku invalidity a zda žalobce splňuje potřebnou dobu pojištění; také byla povinna žalobce vyzvat k doplnění jeho tvrzení týkajících se zaměstnání u P. L. a zabývat se námitkami žalobce ohledně rozporů mezi informativními listy z let 2018 a 2010 a nezohlednění náhradní doby pojištění od 7. 4. 2012 do 25. 9. 2014, kdy měl žalobce být v evidenci uchazečů. Odkázala na posudek o invaliditě vypracovaný v námitkovém řízení ze dne 8. 12. 2021, podle nějž se u žalobce jedná o DNZS dle ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., žalobce není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 téhož zákona, z důvodu DNZS poklesla jeho pracovní schopnost o 20 %. Uvedla, že v rámci přezkumu prvostupňového rozhodnutí se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, zdravotní stav posoudila komplexně, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce činil pouze 20 % a nebyly tak splněny podmínky pro vznik invalidity dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., námitky žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.
9. S ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR. Nadále trvala na napadeném rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 23. 8. 2017 žádost o invalidní důchod, a to ode dne skončení výplaty nemocenské dávky.
11. Dle posudku o invaliditě ze dne 23. 4. 2018, čj. LPS/2017/1475-P3_CSSZ, vypracovaného MUDr. Š. H. MBA z PSSZ-LPS pro P., lékař dospěl k závěru, že posuzovaný trpí X. Výsledkem posouzení byly tyto závěry: jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., posuzovaný je

invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., jde o invaliditu I. stupně, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %, den vzniku invalidity je 13. 8. 2017, posuzovaný je schopen po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti, doba platnosti posudku byla stanovena do 31. 10. 2018. Dle posudkového závěru rozhodující příčinou DNZS žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položka 9b) přílohy k Vyhlášce, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30 %, vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 5 % na celkem 35 %.

12. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 4. 6. 2018 správní orgán I. stupně odkázal na právní úpravu dle ust. § 38 písm. a) a § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Uvedl, že podle posudku PSSZ ze dne 23. 4. 2018 invalidita žalobce vznikla dne 13. 8. 2017, žalobce získal v rozhodném období od 13. 8. 1997 do 12. 8. 2017 pouze 8 roků a 252 dnů pojištění a v rozhodném období od 13. 8. 2007 do 12. 8. 2017 pouze 4 roky a 349 dnů pojištění, proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku. Závěrem zmínil, že dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, lze hodnotit před dovršením věku 55 let nejvýše v rozsahu 1 roku před vznikem nároku na důchod. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí byl osobní list důchodového pojištění žalobce ze dne 1. 6. 2018.
13. Žalobce podal dne 2. 7. 2018 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, ve kterých poukázal na to, že v osobním listě chybí Střední škola dopravní 3 roky, kterou absolvoval v letech 1991-1994, a dále pojistné období, kdy žalobce pracoval u společnosti P. L.
14. Dle zprávy ze dne 28. 8. 2018 oddělení žalované provedlo recenzi posudku o invaliditě ze dne 23. 4. 2018 se závěrem, že zdravotní stav žalobce byl posouzen v souladu s příslušnou legislativou, byl vyjádřen souhlas s výsledkem posouzení, s omezenou platností posudku a s datem vzniku invalidity dne 13. 8. 2017 s výhradou, že toto datum bylo stanoveno nestandardně na základě požadavku žalobce přiznat invalidní důchod od skončení výplaty nemocenských dávek.
15. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4. 10. 2018 žalovaná poukázala na recenzní posudkové stanovisko, které souhlasilo s předchozím lékařským posudkem. K námitkám žalobce uvedla, že tento sice splnil zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, neboť byl uznán invalidním ode dne 13. 8. 2017, k tomuto dni však nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období; přitom se řídila právní úpravou obsaženou v ust. § 40 odst. 1 písm. f) a § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. Měla za to, že doba učení od 1. 9. 1991 do 31. 8. 1994 nespadá do rozhodného období od 13. 8. 1997 do 12. 8. 2017 a od 13. 8. 2007 do 12. 8. 2017, a je tak zcela bez vlivu na prvostupňové rozhodnutí. Po provedené kontrole dob pojištění sdělila, že všechny doby pojištění doložené v její evidenci jsou uvedeny na osobním listu důchodového pojištění žalobce ze dne 1. 6. 2016, uvedla, že v prvním rozhodném období (tj. od 13. 8. 2007 do 12. 8. 2017) žalobce z potřebných pěti let získal pouze 4 roky a 349 dnů pojištění a ve druhém rozhodném období (tj. od 13. 8. 1997 do 12. 8. 2017) žalobce z potřebných deseti let získal pouze 8 roků a 252 dnů doby pojištění, nesplnil tedy podmínky dle ust. § 38 písm.

- a) zákona č. 155/1995 Sb. a jeho žádost o invalidní důchod byla proto zamítnuta, výrok prvostupňového rozhodnutí zůstal nezměněn a toto rozhodnutí bylo dle ust. § 90 odst. 5 věta první správního řádu potvrzeno. Závěrem sdělila, že pokud žalobce doloží další doklady o jím získaných dobách pojištění v rozhodném období, případně označí, o jaké doby a druh výdělečné činnosti se konkrétně jednalo, může o invalidní důchod kdykoli znovu požádat.
16. Žalobce podal proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2018 žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 16. 9. 2020, č. j. 4 Ad 10/2019 – 91, rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2018 zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Dle posudku Posudkové komise MPSV ze dne 13. 2. 2020, který byl vypracován v průběhu soudního řízení, měla být procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobce hodnocena dle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1a) přílohy k Vyhlášce a činila tak 10 %, vzhledem k dalším zdravotním potížím, tj. X a X, byla hodnota poklesu pracovní schopnosti navýšena dle ust. § 3 odst. 1 Vyhlášky o 10 %, celková hodnota poklesu pracovní schopnosti tak činila pouze 20 %. Dle posudku žalobce ke dni vydání rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2018, a ani k datu 13. 8. 2017 (kdy byl správními orgány stanoven vznik invalidity), nebyl invalidní. Městský soud v rozsudku zavázal žalovanou, aby se v dalším řízení znovu zabývala otázkou, zda žalobce splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu, tedy zda vůbec a případně kdy u něj došlo ke vzniku invalidity, a dále, zda žalobce splňuje potřebnou dobu pojištění; také byla žalovaná povinna žalobce vyzvat k doplnění svých tvrzení týkajících se zaměstnání u P. L., zabývat se námitkami žalobce ohledně rozporů mezi informativními osobními listy z let 2018 a 2010 a nezohlednění náhradní doby pojištění od 7. 4. 2012 do 25. 9. 2014, kdy měl být žalobce veden v evidenci uchazečů o zaměstnání.
17. Výzvou ze dne 12. 2. 2021 byl žalobce vyzván k doplnění námitek tím, že doloží evidenční listy důchodového pojištění o tom, v jakém období pracoval u společnosti P. L., případně zašle dokumenty prokazující výkon výdělečné činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění v namítaném období, a příjmy, které v tomto období za její výkon obdržel, a to ve lhůtě 30 dní.
18. Dne 11. 3. 2021 žalovaná obdržela e-mail žalobce, dle kterého u zaměstnavatele P. L. probíhá letitý soudní spor, v němž se žalobce domáhá náhrady mzdy a v němž žalobce pomocí svědeckých výpovědí dostatečně prokázal pracovní vztah; byl dostatečně podložen nárok na výplatu důchodu, pojistná doba ze zmíněného pracovního vztahu nebyla započítána do celkové doby, pracovní vztah trval nejméně po dobu 90 dní; u zaměstnavatele I. v. v P. byl žalobce zaměstnán jako řidič, což měl doložit porízenou fotodokumentací a potvrzením o tom, že činnost vykonával svědomitě, zodpovědně a dobře, zápočtový list či jiné doklady však chybí, byla dohledána pouze zmínka, že byla podána stížnost k ministerstvu, že nebyla vydána pracovní smlouva a že byl žalobce nucen pracovat více, než mu ukládá zákoník práce, a má problémy s výplatou mzdy. Dále je uvedeno, že posudková komise nejednala správně, zdravotní komplikace po dopravní nehodě ze dne 25. 10. 2017 odpovídaly 2. až 3. stupni invalidity, kdy žalobce nebyl schopen se o sebe ani o běžné věci starat, přičemž jeho zdravotní stav zhoršila další dopravní nehoda ze dne 20. 1. 2021, již se stal obětí; z důvodu špatného zdravotního stavu byl žalobce opakovaně hospitalizován.
19. Posudek o invaliditě ze dne 8. 12. 2021, č. j. LPS/2021/1207-NR-PRH_CSSZ, vypracovaný v námitkovém řízení MUDr. J. V., vycházel z následujících podkladů: zprávy z neurologie ze dne 1. 2. 2018, dne 23. 3. 2018 a dne 22. 1. 2018, zpráva

z psychologie ze dne 21. 2. 2018, zpráva z ORL ze dne 12. 2. 2018, zpráva z MRI ze dne 24. 11. 2017, zprávy z ortopedie ze dne 1. 2. 2017, dne 27. 3. 2017, dne 15. 11. 2017, dne 16. 1. 2018, a dne 23. 4. 2018, zpráva z očního oddělení ze dne 5. 2. 2018, ortopedický nále z ze dne 14. 11. 2016, propouštění zpráva z neurologie ze dne 21. 12. 2016, oční nále z ze dne 19. 9. 2016, propouštěcí zpráva z rehabilitačního zařízení Slapy ze dne 25. 5. 2017 a 30. 5. 2017, objednáací lístek na neurologii (bez uvedení data) a chirurgické oddělení Nemocnice Na Homolce ze dne 27. 10. 2017, z nichž posudková lékařka došla k následujícím skutkovým zjištěním: X. Dle posudkové lékařky se jedná o DNZS ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., žalobce není dle ust. § 39 odst. 1 téhož zákona invalidní, z důvodu DNZS poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %, rozhodující příčinou DNZS je funkční postižení po operačním řešení pravého kolenního kloubu po úrazech, po přezkumu bylo hodnoceno podle kapitoly XV, oddílu B, položky 9a) přílohy k Vyhlášce, pokles pracovní schopnosti byl vzhledem k opakovaným operačním zásahům stanoven na 10 %, a pro další postižení zdravotního stavu (X a X) byla navýšena o dalších 10 %, celkově tak činila 20 %, posouzení proběhlo v nepřítomnosti žalobce.

20. Výzvou ze dne 19. 1. 2022 byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 15 dní předložil všechna odvolací rozhodnutí soudu ve věci prokázání pracovněprávního vztahu, a pokud řízení není skončeno, pak informaci o stavu řízení, informativní listy důchodového pojištění z let 2018 a 2010; potvrzení o vedení o uchazeči o zaměstnání od 7. 4. 2012 do 25. 9. 2014.
21. Dne 2. 2. 2022 byl žalované doručen informativní osobní list důchodového pojištění ze dne 19. 2. 2010, dne 10. 2. 2022 bylo žalované doručeno potvrzení o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání ze dne 13. 10. 2014, v němž je uvedeno, že za v průběhu evidence uchazečů o zaměstnání v období od 7. 4. 2012 do 25. 9. 2014 žalobci nebyla poskytována podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci. Dne 4. 3. 2022 byl žalované doručen osobní list důchodového pojištění ze dne 1. 6. 2018 spolu s vyjádřením žalobce, v němž poukázal na provedení neoprávněného zákroku jeho kolene, měl za to, že o vzniku invalidity lze uvažovat už od chvíle, kdy se po zákroku dostavily komplikace a končetina namísto zlepšení chřadla, a pokud by nebylo zákroku odborníků v rehabilitačním centru Slapy, o končetinu by přišel; popsal jednání lékaře posudkové služby, který mu nenabídl pomoc a nutil žalobce podepsat konkrétní dokumenty; uvedl, že žalovaná nerespektovala práva žalobce, nepřihlédla k tomu, že žalobce čelí zdravotním komplikacím z nehody, uvedl, že se dne 25. 10. 2017 se stal obětí vážné dopravní nehody, a přesto, že na nehodu upozorňoval, posudkové jednání se neustále zabývalo končetinou a kolenem žalobce, žalobce však má vinou nehody poškozenou levou horní stranu těla, podvrtnutí krční páteře, má časté a opakované migrény se zvracením, problém s ramenním kloubem, přičemž k těmto skutečnostem nebylo v původním rozhodování o invaliditě vůbec přihlédnuto.
22. V napadeném rozhodnutí ze dne 14. 3. 2022 žalovaná shrnula průběh dosavadního řízení, poukázala na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2020, č. j. 4 Ad 10/2019 – 91, vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 8. 12. 2021, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle Vyhlášky a její přílohy, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala. K vyjádření žalobce ohledně jeho pracovněprávního vztahu se společností P. L. uvedla, že se žalobci nepodařilo prokázat vznik tohoto vztahu, přičemž odkázala na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 16. 3. 2012, č. j. 15 C 54/2007 – 195; k žalobcem doloženým

informativním listům uvedla, že je v nich uveden pouze běžný součet všech evidovaných dob a nejde o informaci, kolik let doby pojištění získal pro nárok na důchod a jeho výpočet, k námitce nesprávně započtené doby evidence žalobce jako uchazeče o zaměstnání žalovaná uvedla, že z ust. § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. vyplývá, že pokud uchazeč o zaměstnání nepobíral podporu, je možné započítat dobu vedení v evidenci do věku 55 let pouze 1 rok zpětně ode dne vzniku nároku na důchod. V závěru odkázala na ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. a shrnula, že žalobce ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí nebyl shledán invalidním dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu DNZS dosahoval hodnoty pouze 20 %, proto námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
24. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 11. 8. 2023, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobce se podáním ze dne 9. 8. 2023 z nařízeného ústního jednání omluvil, a to z důvodu zdravotního stavu, k tomu doložil lékařskou zprávu ze dne 1. 8. 2023. Pouze uvedl, že se opakovaně domáhal zástupce, žádal soud, aby přijal jeho omluvu a případně zajistil zástupce. Soud neshledal podmínky pro odročení jednání ve smyslu § 49 odst. 3 ve spojení s § 50 s.ř.s. Žalobce se z jednání omluvil, avšak nepožadoval jeho odročení, o návrhu žalobce na ustanovení zástupce již soud rozhodl usnesením ze dne 9. 5. 2023 č.j. 4 Ad 10/2022-83, kdy tento návrh žalobce zamítl, kasační stížnost proti tomuto usnesení byla Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 9. 6. 2023 č.j. 10 As 118/2023-14 zamítnuta. Ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. tedy byly splněny podmínky k tomu, aby soud mohl ve věci jednat. Žalovaná při jednání setrvala na svém stanovisku.
25. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
26. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
27. Podle § 3 Vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené

vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 2).

28. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
29. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
30. V projednávaném případě žalobce zejména zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu, kdy tento nebyl dle jeho názoru zhodnocen komplexně, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze, což shodně navrhovali účastníci. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 22. 9. 2022, evidenční číslo SZ/2022/1834-PH-6 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.
31. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsdkyně komise: MUDr. L. K., a dalšího lékaře, MUDr. P. K., s odborností ortopedie. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze spisové dokumentace ČSSZ, ze soudního spisu, z doložených lékařských nálezů (z psychiatrie ze dne 31. 5. 2022, sítnicového centra ze dne 25. 2. 2022, oční ambulance ze dne 17. 8. 2022, RHB Slapy za období od 21. 4. do 26. 5. 2022, rhb ze dne 29. 4. 2021, neurologie ze dne 3. 2. 2021 a 19. 3. 2021, a urologie ze dne 26. 2. 2021), došlo též k ortopedickému vyšetření žalobce při jednání, žalobce i jeho zástupce byli jednání přítomni a s posudkovým závěrem seznámeni, žalobce byl posuzován jako pracovník poradenské činnosti, školitel, instruktor. V posudku MPSV je popsána anamnéza žalobce (kde jsou uvedeny též nehody v roce 2003, 2017, další úrazy a jejich následky) včetně anamnézy pracovní, souhrn diagnóz, kde je uveden: X; stav po motonehodě 25. 10. 2017 s X; recidivující bolesti X, klinicky bez X, porucha X, dle MRI krční páteře 11/2017 X, bez útlaku nervových struktur, mícha bez myelopatie, na subjektivních obtížích možný psychogenní podíl; X projevy v souvislosti se stresovou zátěží; recid. konjunktivitidy; stav po zlomenině X zhojené ve vyhovujícím postavení. Dále je shrnut průběh předchozích posudkových řízení a ortopedického vyšetření při jednání dne 22. 9. 2022. V posudkové rozvaze se komise zabývala též žalobcem uváděnými subjektivními obtížemi, pro které však dle komise není z doložené dokumentace posudkově uchopitelný důvod, v době obvyklé pro zhojení uvedených úrazů došlo ke stabilizaci stavu s dostatečně funkční úpravou, která nebránila dalšímu

pracovnímu zapojení, uváděné subjektivní stesky nemají morfologický či patofyziologický podklad a jsou pravděpodobně způsobeny osobnostním psychickým nastavením žalobce, jak je popsáno v psychologických nálezech; objektivní ortopedický i kineziologický nálezy nesvědčí pro závažnější postižení nosného nebo pohybového aparátu, patrný jsou pouze morfologické změny, které odpovídají věku; nejde o závažné postižení hybnosti ani není trvalé neurologické postižení. Komise vyhodnotila zdravotní stav žalobce dle kapitoly XV, oddílu B, položky 9a) přílohy k Vyhlášce a při zohlednění celkového zdravotního stavu a schopnosti pracovat stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 10 %, která byla pro další zdravotní postižení (X) navýšena o 10 %, tedy celkem 20 %, což neodpovídá invaliditě ani v I. stupni. Uvedla, že ostatní přítomné nemoci v diagnostickém přehledu (psychosomatické obtíže, úzkostně depresivní sy, oční záněty) nejsou při hodnocení invalidity posudkově rozhodné a při jejich posouzení dle příslušné kapitoly a oddílu by nevznikla ani invalidita I. stupně. Podle komise není pro žalobce vhodná práce s vyšším podílem stresu kvůli významné psychické nadstavbě, která je stresem dále akcentována, ani práce významněji fyzicky namáhavá (minimálně do doby zlepšení dekonice a svalové nerovnováhy) a zejména nevhodná je práce s vynuceným držením hlavy. Dle výroku k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu DNZS nejméně o 35%, doba platnosti posudku nebyla stanovena. Posudková komise se v Posudku MPSV vyjádřila též k žalobním námitkám, uvedla, že X a X nepatří ke změnám po úrazech, jde o interní nemoci a stavy, které u posuzovaného vznikly bez jakéhokoli zevního zásahu a jde o stavy, které nemají vliv na případnou invaliditu; X je řešitelná přechodnou medikací, režimovými opatřeními a rehabilitací, a pokud není přítomen závažnější morfologický podklad, odeznívá bez dalších následků, aniž by bylo splněno kritérium DNZS; bolesti páteře po akutních úrazech, pokud nejde o traumatické postižení kostní tkáně, jsou způsobeny distenzí vazů a svalů i s případnými mikrotrhlinkami ve tkáni (charakteristické pro wiplash injury), pro zhojení je potřebný adekvátní čas inaktivity; ohledně přetrvávajících chronických bolestí měkkých tkání kolem páteře uvedla, že jde o pouřazové a inaktivitou vzniklé svalové nerovnováhy, přičemž tento stav je řešitelný pravidelným cvičením dle instrukcí fyzioterapeuta; bolesti hlavy, které žalobce nazývá migrénou, jsou zřejmě cervikokraniální sy (bolesti hlavy vyprovokované špatným postavením krční páteře), kdy tento stav je opět řešitelný pravidelnou rehabilitací, žalobce neužívá medikaci na migrenozní stavy. Komise neshledala pochybení žalované při předchozích jednáních, kdy bylo posuzováno maximálně vstřícně; ohledně žalobcem uváděného kolapsu v době jednání žalované uvedla, že k posouzení tohoto stavu chybí lékařský nálezy rychlé zdravotnické pomoci či další nálezy z akutní ambulance, kam byl žalobce odvezen, a který by potvrzoval, že šlo o kolaps či jiný závažný zdravotní stav, ze zápisu z jednání žalované vyplývá neadekvátní konfliktní jednání žalobce vůči lékařům a dalším svědkům.

32. Soud k tomu doplňuje, že neprováděl dokazování lékařskými zprávami, které žalobce přiložil k žalobě (ze dne 25. 2. 2022 a 16. 12. 2021), neboť tyto zprávy měla posudková komise při vypracování Posudku MPSV k dispozici, soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobce hodnotit.
33. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby*

splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38)."

34. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje shora uvedené požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 20 %. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou, při hodnocení zdravotního stavu žalobce měla k dispozici jak starší lékařské zprávy, tak nové z let 2021 a 2022 a také provedla vyšetření žalobce při jednání komise. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani Posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž Posudek MPSV v tomto směru považuje za komplexní a dostatečný, je v něm srozumitelně zdůvodněno, proč komise došla ke stejným závěrům, jako předchozí posudek ze dne 8. 12. 2021 vypracovaný v námitkovém řízení, posudková komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle shodné položky přílohy k Vyhlášce, shodně hodnotila též důvod k navýšení dle § 3 odst. 1 Vyhlášky na celkových 20%. Posudek MPSV vychází též z lékařských zpráv příložených k žalobě, podrobně a přesvědčivě se vyjadřuje i k subjektivním a dalším zdravotním potížím žalobce (včetně těch, které namítal v žalobě - X). V rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaulal žádné výhrady.
35. Účastníkům řízení byla ještě před jednáním dána možnost se k Posudku MPSV vyjádřit. Žalobce ve vyjádření ze dne 11. 1. 2023 namítal, že posudková služba uvádí nesprávné datum podání žádosti o invalidní důchod (dle žalobce to bylo dne 1. 8. 2017), jednání posudkové služby označil za účelové, nedostatečné k posouzení zdravotního stavu, její jednání nese známky zmatečnosti, přičemž zásadní nedostatky spatřoval i v odborné stránce, neboť nepracuje s novými poznatky, rozchází se se závěry jiných kapacit a v obdobných případech jedná rozdílně. Uvedl, že k jednání posudkové služby vyhotovil dokument zdravotních obtíží, kterými trpí, jako chronický zánět očí, po kterém se žalobci zhoršil zrak, brání mu v pohledu do monitoru, rozostřuje vidění, oči má zalepené výtokem, to však nikdo nezohlednil; posudková služba se rovněž nevypořádala a nezabývala veškerými komplikacemi, syndromy, co přinesla léčba. Mechanismus zranění, opakované poškození zdraví, velmi dlouhý stav v neschopnosti, sociální situace, obrovský stres a tlak, kdy kvůli těmto důvodům je žalobce trvale v péči různých lékařů a trvale práce neschopen. Namítal, že posudková služba při poslední prohlídce iniciované z rozhodnutí soudu posuzovala pouze současný stav, který ani nedokázala ověřit, protože si nezajistila kompletní zdravotní dokumentaci. Uvedl, že posudková služba nerespektuje, že rozpor je zde kladen na počátek a vznik invalidity, tedy rok 2015, kdy byl žalobce proti své vůli operován s bezprostředním ohrožením na životě a kdy zákrok provedlo zařízení, které nemělo v tu dobu dostatečné oprávnění pro takové výkony; dle žalobce se posudková služba snažila svá pochybení záměrně shodit ze stolu z obav před hrozícími následky. Účelovost posledního rozhodnutí posudkové služby

spatřoval v tom, že řada pochybení v případě žalobce je už tak zásadních, že je nepřijatelné, aby vyšla na světlo, odkázal na jiná soudní jednání, v nichž dal soud žalobci proti žalované za pravdu a kdy se prokázalo, že dochází k manipulaci s dokumenty, dle žalobce se ukazuje, že jednání i jeho závěry jsou předem promyšlené. Poukázal na nedostatečnou odbornost a znalost legislativy lékaře Posudkové komise, neboť žalobci nebyl schopen poskytnout první pomoc a zavolat RZS, a po přivolání RZS odmítl s lékaři komunikovat. Účelovost záporného rozhodnutí spatřoval i v tom, že posudková služba vykazala z místnosti právního zástupce, který žalobce doprovázel, a následně lékaři provedli několik rotací hlavy, načež se žalobci kompletněablokovala páteř a žalobce upadl do migrenózních stavů; uvedl, že během vyšetření posudkové služby položil několik otázek (např. jak si vysvětlují, že jsou jejich závěry tolik odlišné od závěrů specialistů v rehabilitačním ústavu, jak si vysvětlují, že je žalobce opakovaně několik měsíců hospitalizován, proč stav žalobce neodpovídá ani prvnímu stupni invalidity), žalobce je dle svého názoru natolik zdravotně poškozen, že se nemůže zařadit do pracovního procesu jako zdravý člověk. Odkázal na články z internetových stránek www.ceskeduchody.cz, www.novinky.cz, a www.seznamzpravy.cz. V podání ze dne 8. 2. 2023 žalobce navrhl předvolání svědků, a to členů posudkové služby, znalce policie (který se vyjadřoval o devastaci žalobcova těla); podle žalobce by měly být zodpovězeny otázky, proč je opakovaně hospitalizován na dlouhé měsíce a proč je trvale v neschopnosti. Žalovaná s Posudkem MPSV souhlasila.

36. K vyjádření žalobce ze dne 11. 1. 2023 soud uvádí, že dle spisu žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 23. 8. 2017, přičemž žádal o přiznání nároku ode dne skončení výplaty nemocenské dávky (viz obsah správního spisu), stejné datum je uvedeno i v Posudku MPSV; není tak zřejmé, proč žalobce odkazuje na datum 1. 8. 2017. Námitky žalobce týkající se účelovosti, zmatečnosti či neodbornosti jednání posudkové komise jsou formulovány velmi obecně a nejsou nijak konkretizované, nejsou tedy způsobilé zpochybnit přesvědčivost posudku. Posudek MPSV vychází ze starších i nových lékařských zpráv, a to včetně zpráv, které posudkové komisi předložil žalobce, k dostatečnosti posudku se soud již vyjádřil výše. Ohledně zánětu očí Posudek MPSV uvádí, že z posledního doloženého očního nálezu ze dne 17. 8. 2022 je visus obou očí i nitrooční tlak v normálních hodnotách, zevní vyšetření oka je v normě, oční pozadí také, bylo uzavřeno jako klidný oční nálezn. Nelze souhlasit ani s námitkou, že se posudková komise nezabývala veškerými zdravotními komplikacemi žalobce a vycházela jen ze současného stavu, který si ani neověřila, neboť jak je výše uvedeno, posudková komise hodnotila osobní i pracovní anamnézu, zabývala se též subjektivními obtížemi žalobce, přihlédla i k nově doloženým lékařským zprávám a žalobce při jednání vyšetřila, zdravotní stav žalobce tedy hodnotila velmi komplexně a vyjádřila se ke všem jeho konkrétním námitkám ohledně zdravotního stavu.
37. K žalobcem namítanému vzniku invalidity již v roce 2015 soud uvádí, že se jedná o čistě subjektivní a ničím nepodložené tvrzení žalobce. Posudková komise však po celkovém odborném zhodnocení zdravotního stavu žalobce došla k závěru, že i přes zjištěná zdravotní postižení nebyla u žalobce zjištěna invalidita ani v I. stupni, žalobce nevznese žádné věcné relevantní námitky, kterými by tyto závěry zpochybnil. Odkaz žalobce na jiná soudní řízení je rovněž pouze obecný, navíc ani případná pochybení žalované v jiných řízeních týkajících se zcela jiných osob nemohou být v dané věci relevantní. Námitky ohledně údajné neschopnosti posudkového lékaře přivolat RZS nijak nesouvisí s předmětem tohoto řízení.

38. Dokazování články z internetových stránek www.ceskeduchody.cz, www.novinky.cz, a www.seznamzpravy.cz soud neprováděl, neboť se nijak netýkají případu žalobce. Návrhy žalobce na provedení důkazu výsledkem svědků, a to členů posudkové služby a znalce policie, soud zamítl, neboť v průběhu soudního řízení byl vypracován Posudek MPSV, který zdravotní stav žalobce podrobně zkoumal a dostatečně zdůvodnil, proč žalobce nebyl shledán invalidním; výsledk navrhovaných osob by tudíž byl nadbytečný.
39. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
40. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží dle zákona.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. srpna 2023

Mgr. Kateřina Peroutková, v. r.
samosoudkyně